

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

לפני כבוד השופט גלעד הס

התובעת

רינה עיני

נגד

הנתבעת

תמר זריהן

התובעת ע"י ב"כ עו"ד שרון ינקו
הנתבעת ע"י ב"כ עו"ד אורון שוורץ

פסק דין

לפני תביעה כספית לפיצויים מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **"חוק איסור לשון הרע"** או **"החוק"**).

רקע

1. הגב' ספיר עיני (להלן: **"הגב' ספיר"**) הינה בתה של התובעת הגב' רינה עיני (להלן: **"התובעת"**). הגב' ספיר הפעילה מבית התובעת עסק לממכר לק גיל לציפורניים. בתקופה הרלוונטית לפרסום נושא התביעה, התובעת סייעה לבתה הגב' ספיר בפעילות העסק.
2. הנתבעת, הגב' תמר זריהן (להלן: **"הנתבעת"**) הינה בעלת עסק לייבוא מוצרי לק גיל לציפורניים ושימשה, בין היתר, כספקית לעסק של הגב' ספיר.
3. בין הגב' ספיר, כאמור בתה של התובעת לבין הנתבעת, התגלע סכסוך עסקי.
4. עקב הסכסוך העסקי, ביום 17.5.2018, פרסמה הנתבעת בעמוד הפייסבוק שלה את הפוסט הבא (להלן: **"הפרסום"**):

"הזהרה....."

שימו לב בנות יקרות

נוכלת בשם רינת עייני מנתניה שמתחזה לסוכנת ג'לים, מזמינה בנות אליה לבית לרכוש ג'לים, ברגע שהן עסוקות בבחירת ג'לים, היא גונבת להן פנקס צקים וכרטיסי אשראי מהתיק ומעבירה אותן הלאה. לפחות 7 בנות היא הצליחה לרמות ולגנוב, ואני אחת מהן. המשטרה החלה לחקור את עניין המרמה של גברת רינה עייני מנתניה. בתור אחת שגם נעקצה על ידי רינה עייני מנתניה, מצאתי לנכון להזהיר אתכן לפני שתפלו בעוד תרמית של הגברת רינת עייני מנתניה. אשמח לתת פרטים על הגברת בפרטי, ואפילו להציג ראיות, ותלונות במשטרה."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

5. אציין כי אין מחלוקת כי הנתבעת העלתה את הפוסט לעמוד הפייסבוק שלה אשר בעת הפרסום מנה העמוד 993 עוקבים.
6. לאור פרסום זה, הגישה התובעת כנגד הנתבעת תביעה בעילה מכוח חוק איסור לשון הרע. במסגרת התביעה עתרה התובעת לחייב את הנתבעת בפיצוי בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק בסך 142,440 ₪ אשר מהווה פיצוי ללא הוכחות נזק בגין הוצאת לשון הרע שפורסמה בכוונה לפגוע. לחילופין, עתרה התובעת לחייב את הנתבעת בפיצוי המקסימלי ללא הוכחת נזק בהעדר כוונה לפגוע בסך של 70,000 ₪.
7. הנתבעת הגישה כתב הגנה וכן כתב תביעה שכנגד.
8. בכתב ההגנה טענה הנתבעת להגנות שונות, לרבות הגנת 'אמת דיברתי' ביחס לפוסט המצוטט לעיל.
9. אציין, כי הנתבעת הגישה כתב התביעה שכנגד בצירוף בנותיה כתובעות שכנגד, אולם בהחלטה מפורטת מיום 20.4.2019 סילקתי תביעה זו על הסף והתירתי לנתבעת להגיש תביעה שכנגד אישית בלבד, ללא צירוף בנותיה כתובעות שכנגד.
- ביום 1.5.2019, הגישה הנתבעת כתב תביעה שכנגד מתוקן. התובעת הגישה בקשה לסלק על הסף גם את כתב התביעה שכנגד המתוקן. לאחר קבלת התגובה והתשובה לתגובה, התקיימה לפני ישיבת קדם משפט במסגרתה החלטתי למחוק את כתב התביעה שכנגד לאור כך שהתביעה שכנגד אינה מגלה עילה כנגד התובעת (הנתבעת שכנגד).
- כמו כן, בתום ישיבת קדם המשפט קבעתי מועדים להגשת ראיות הצדדים בתביעה העיקרית.
10. ראוי לציין כי בישיבת קדם המשפט מיום 6.6.2019 עמדה הנתבעת על טענת האמת בפרסום, כאשר ב"כ הנתבעת אף הבהיר בדיון:

"אנחנו סבורים שיש לנו דרך להוכיח את טענותינו, מהמידע שמגיע אלינו יש יותר מ-7 בנות ואנחנו נוכיח את הפוסט ושהוא אמתי ושכל מה שכתוב בו אכן קרה. יש לנו דרך להוכיח." (הדגשה שלי – ג.ה.).

11. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית מטעמם.
12. ביום 5.1.2020, לאחר הגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הצדדים, התקיימה לפני ישיבת קדם משפט.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

במסגרת ישיבת קדם המשפט שיקפתי לנתבעת את הקושי הקיים בהגנתה לאור הראיות שהוגשו והצעתי כי תסכים לוותר על הגנתה, להתנצל בפני התובעת, ולטעון לעניין גובה הפיצוי, כאשר בית המשפט יביא בחשבון את ההתנצלות לעניין הפיצוי המבוקש (להלן: **"הצעת בית המשפט"**).

בית המשפט הבהיר כי מדובר בהצעה שניתנה על רקע החומר שעמד לפניו באותה עת ואין היא מהווה את עמדתו הסופית של בית המשפט טרם הושלם ההליך.

הנתבעת ביקשה לשקול את הצעת בית המשפט.

בתום הישיבה קבעתי מועד לישיבת הוכחות.

13. לאחר דחיית מועד ההוכחות מסיבות שונות, נקבע מועד הוכחות ליום 12.4.2021.

עד למועד ההוכחות לא הוגשה כל הודעה מטעם הנתבעת ביחס להצעת בית המשפט.

בפתח ישיבת ההוכחות הסכימה הנתבעת להצעת בית המשפט.

לאור כך ניתנה ההחלטה הבאה:

"בפתח הדיון שהתנהל בהקלטה, הודיעה הנתבעת כי היא לוקחת אחריות על

פרסום לשון הרע ומבקשת להתנצל בפני התובעת ולטעון לעניין הפיצוי הראוי.

בנסיבות אלה, ניתן בזאת פסק דין חלקי על פיו, אני קובע כי הנתבעת אחראית

בעוולת לשון הרע כלפי התובעת בפרסום נשוא התביעה.

הצדדים יטענו כעת בעל פה לעניין שיעור הפיצוי ובית המשפט יחליט לאור

טיעוני הצדדים, בפסק דין משלים לעניין הפיצוי וכן לעניין שכר טרחה

והוצאות."

14. הצדדים טענו בעל פה בדיון, ומכאן פסק דין משלים זה.

דיון והכרעה

15. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את

הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת

נזק;

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

16. הפסיקה קבעה מספר קריטריונים לקביעת סכום הפיצוי במקרה ולא הוכח נזק, ר' ע"א Canwest Global Communications Corp 6903/12 נ' אלי עזור [פורסם בנבו] (22.07.2015), אשר מנה את הפרמטרים הבאים :

"בפסיקת פיצויים לפי חזקה זו יעריך בית המשפט את הנזק ויקבע פיצויים מתאימים בהתחשב במעמדו של הניזוק בקהילתו; בהשפלה ובסבל שהוא חווה; בטיב הפרסום ובאמינותו; בהיקף התפוצה של הפרסום; ובמידת הפגיעה שיש בפרסום. עוד עליו להתחשב בהתנהגות הצדדים – המפרסם והנפגע – לפני ואחרי הפרסום"

17. עוד על הפרמטרים בהם יש להתחשב בעת קביעת גובה הפיצוי, ר' רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, [פורסם בנבו] (14.08.2001) :

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים.

אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו."

18. עוד נקבע בפסיקה, כי הבחינה של כל מקרה ומקרה הינה בחינה אינדיווידואלית ואין מקום לקביעת "תעריפים" לפיצוי, ר' רע"א 4740/00 לימור אמר נ' אורנה יוסף [פורסם בנבו] (14.8.2001).

19. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבור כי בענייננו ישנם טעמים לחומרא וטעמים לקולא וכי הפיצויים הראויים בענייננו הינם ברף הגבוה יחסית, בעיקר לאור תוכן הפרסום וכוונת הזדון שבו. עם זאת, אביא בשקלול לטובת הנתבעת את לקיחת האחריות של הנתבעת, התנצלותה והסכמתה להצעת בית המשפט.

20. להלן אדון בפרמטרים הרלוונטיים :

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

מעמדה של הנפגעת והיקף הפגיעה

21. ראשית, אין מחלוקת של ממש כי התובעת הינה אישה מוערכת בקרב לקוחות העסק וזאת כפי שניתן להסיק מהתגובות בעמוד הפייסבוק של הנתבעת לאחר הפרסום [ר' נספח ה' לתצהיר התובעת].

22. שנית, אין מחלוקת כי המילים שפרסמה הנתבעת הינן מילים חמורות, קשות מאות, מילים המייחסות לתובעת **עבירות פליליות** כלפי לקוחותיה שלה. בפרט נכונים הדברים שנכתבו ברישא הפוסט, בו נכתב:

"נוכלת בשם רינת עייני מנתניה שמתחזה לסוכנת ג'לים, מזמינה בנות אליה לבית לרכוש ג'לים, ברגע שהן עסוקות בבחירת ג'לים, היא גונבת להן פנקס צקים וכרטיסי אשראי מהתיק ומעבירה אותן הלאה."

23. מדובר בשילוב של פגיעה במוניטין האישי והפרטי של התובעת (כינויה כ- "נוכלת", "גונבת" ו- "מתחזה") ופגיעה במקור פרנסת משפחת התובעת באמצעות האשמת התובעת בעבריינות כלפי לקוחותיה.

24. ניתן להניח כי קורא סביר של מילים חמורות אלו ישקול להדיר את רגליו מבית התובעת ומהעסק של התובעת ובתה הגב' ספיר. אולם, כאמור, לא רק פגיעה בפרנסת משפחת התובעת יש במילים אלו, אלא גם פגיעה אישית בתובעת. הכינוי "נוכלת" ו-"גונבת" אינם כינויים המיוחסים למקרה הספציפי בלבד, אלא מתייחסים באופן כללי לתובעת ומייחסים לה תכונות של נוכלות ועבריינות.

כך, ששמה הטוב של התובעת נפגע גם ברמה האישית והפרטית.

25. נתון נוסף שיש לבחון על מנת להעריך את היקף הפגיעה הינו, בין היתר, זירת הפרסום, משך זמן הפרסום ופוטנציאל החשיפה של הפרסום.

26. אשר לזירת הפרסום, אכן רמת האמינות שמוענקת לפרסום בפייסבוק אינה כפרסום באמצעי תקשורת מסורתיים כדוגמת עיתון ואתר חדשות אינטרנטי. עם זאת, כאשר מדובר בפרסום שנולד על רקע סכסוך עסקי, פרסום אשר בוצע בזירה בה נמצאים הלקוחות של העסק שהפעילה התובעת ובתה, וכאשר רשת הפייסבוק מהווה אמצעי שיווק משמעותי לעסק התובעת, אני סבור כי הפגיעה בשמה הטוב של התובעת באמצעות הפרסום ברשת הפייסבוק בנסיבות תיק זה הינה גבוהה.

27. אשר למשך זמן הפרסום, למעשה אין מחלוקת כי הפרסום הוסר לאחר זמן לא רב, ובכך, לטעמי, פעלה הנתבעת לצמצום היקף הפגיעה, ויש לזקוף נתון זאת לזכותה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

28. אשר לפוטנציאל החשיפה, אין מחלוקת כי מספר העוקבים של הנתבעת בעת הפרסום עמד על כ-1,000 עוקבים. כמו כן, מעיון בפרסום ובתגובות לפרסום דומה כי העוקבות הינן לקוחות פוטנציאליות של העסק וכי פרסום מעין זה עשוי להיות ויראלי הן בהעברת תוכנו מפה לאוזן והן בהעברת תוכנו במרחבי הרשת. מכאן אני סבור, כי פוטנציאל החשיפה הינו ברמה בינוני-גבוהה בהתחשב בנתונים שפרטתי לעיל.

29. לאור האמור לעיל, אני סבור כי הפרסום אכן גרם פגיעה של ממש לתובעת לרבות סבל ועוגמת נפש.

בשורה התחתונה, מדובר על תובעת שהיאשמה על ידי הנתבעת על לא עוול בכפה בעבירות פליליות חמורות כנגד לקוחות שלה, אך ורק בגלל סכסוך עסקי שהתפתח לסכסוך יצרי.

כמו כן, הנתבעת הודתה כי מדובר בפרסום קשה, וכדבריה: **"זה מזעזע מה שעשיתי"** [ר' עמ' 13, ש' 24 לפרוטוקול הדיון]

האם הייתה "כוונה לפגוע"?

30. בעניין רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' זנון תקשורת בע"מ [פורסם במאגר נבו] (8.09.2013), דן בית המשפט במשמעות המונח "בכוונה לפגוע" בסעיף 7א'(3) וקובע:

"מעל לדרוש אציין, מבלי להכריע, כי יש היגיון רב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי; שכן אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו ככזה, ייחשב כפרסום שנעשה בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה "של ממש" לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא." (הדגשה שלי – ג.ה.).

31. במקרה שלפני עיון בפרסום ובאירועים שקדמו לו מוביל למסקנה כי קיים בענייננו אותו יסוד נוסף של 'התנהגות זדונית' וכוונה של ממש לפגוע מצד הנתבעת. ואנמק.

32. אף אם אקבל את טענת הנתבעת, כי הפרסום נעשה מתוך **"סערת רגשות"**, הרי אין מחלוקת כי מדובר ב**"פוסט מזעזע"** כדברי הנתבעת, כאשר אין מדובר בגידוף סתמי, אלא בתיאור מפורט וקר רוח של מסכת עבריינית נטענת של הנתבעת.

33. לטעמי נתון רלוונטי וחשוב לעניין 'הכוונה לפגוע', הינו כי הפרסום נכתב על רקע מחלוקת עסקית בין הנתבעת לבין התובעת ובתה, אשר כדברי ב"כ הנתבעת הינו **"סכסוך עסקי מר ונמהר"** [ר' עמ' 8, ש' 33 – 34 לפרוטוקול הדיון], ומכאן כוונת הנתבעת "לנקום" באופן זדוני בתובעת על רקע הסכסוך העסקי.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

34. על יסוד הזדוניות של הפרסום ניתן ללמוד גם מנוסח הפרסום. הנתבעת לא הסתפקה באמירה כללית כי התובעת 'נוכלת' או 'גנבת', אלא תיארה באופן מפורט ומובחן את הטקטיקה העבריינית של התובעת, אשר לטענת הנתבעת גונבת באופן שיטתי מלקוחותיה.

אמירות אלו של התובעת באו להעצים את הפגיעה בנתבעת הן על ידי תיאור המעשים כשיטתיים ולא חד פעמיים והן על ידי הקניית אמינות לפרסום, בין היתר על ידי מסירת פרטים ספציפיים מומצאים, כגון קיומם של 7 מקרים וקיומה של חקירת משטרה.

35. הזדון הקיים בפרסום לא הסתיים באמור לעיל, אלא נמשך בכך שהוא ממוען באופן ישיר ללקוחות פוטנציאליים של העסק, כאשר הנתבעת מציינת כי קיימות בידיה ראיות לאותן האשמות פליליות חמורות.

36. אני סבור כי מכלול הנתונים שהובאו לעיל מלמדים כי הנתבעת פרסמה את הפוסט בכוונה מפורשת, זדונית ומחושבת לפגוע פגיעה של ממש בנתבעת ובעסקיה. אין מדובר בפוסט שנועד להביע עמדה על התובעת או סתם לגדף אותה, אלא פוסט מחושב שמטרתו המרכזית לפגוע בתובעת ובעסק שלה.

טיב הפרסום ואמינותו

37. ראשית אבהיר לעניין זה כי היות והנתבעת ויתרה על טענות ההגנה באשר לאמת בפרסומים, וראוי ונכון שכך עשתה, הרי ברור כי הפרסומים אינם נכונים. בכל מקרה, אבהיר כי הנתבעת לא הציגה ראשית ראיה להאשמות כה חמורות נגד התובעת.

38. עם זאת, במסגרת פרמטר זה יש לבחון כיצד הפרסומים נתפסו בעיני הציבור הרחב.

39. לעניין זה, מצד אחד, יש להביא בחשבון כי מדובר בפרסום ברשת הפייסבוק, אשר מראש אינה זוכה לאמינות גבוהה בציבור, כך שאין מדובר בפרסום המתיימר להיות תחקיר אובייקטיבי על התובעת, אלא כפרסום "אזהרה" של אדם פרטי.

לפיכך, קורא סביר המצוי בפלטפורמה המכונה 'רשת חברתית', מטיל מראש ספק באמינות האשמה כזו או אחרת שנעשית במסגרתה. לראיה ניתן להתרשם מהתגובות שנלוו לפרסום ודחו את האשמות הנתבעת [ר' נספח ד' לתצהיר עדות ראשית מטעם התובעת].

40. מצד שני, מדובר על פרסום אשר מכיל פרטים מדויקים לכאורה על האירועים הנתענים ואשר טוען כי נפתחה חקירה משטרתית בעניין ואף מציין כי לנתבעת ראיות התומכות בפרסום.

תיאור הפרטים של האירועים לכאורה באופן מדוקדק על ידי הנתבעת בשמה המלא, מקנה לפרסום מעטפת ומסווה של דיווח אמין, ובכך מגדיל את עוצמת הפגיעה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

התנהגות הצדדים

41. ראשית, לטעמי, יש לתת חשיבות של ממש לנכונותה של הנתבעת לחזור בה מדבריה ולהתנצל בפני התובעת, הגם שמדובר בהתנצלות מאוחרת.

התרשמותי בדיון כי מדובר בהתנצלות **כנה ואמיתית** של הנתבעת וכי הנתבעת מבינה כי נקטה בהאשמות פוגעניות, אשר אינן ראויות.

אציין כי חוק איסור לשון הרע, במסגרת סעיף 19(4) לחוק, קובע כי התנצלות כנה ואמתית מהווה שיקול להפחתת הפיצוי. על הפחתת פיצוי לאור התנצלות הנתבעת ר' ת"א (ת"א) 22076-01-12 **אם אס פיגרוף בע"מ נ' גדליה יוסף וורבלובסקי** [פורסם במאגר נבו] (05.11.2014).

עם זאת, יש לזקוף לחובת הנתבעת את העובדה כי ההתנצלות נעשתה בשלב **מאוחר** של הדיון בפתח ישיבת ההוכחות.

עוד יש לזקוף לחובת הנתבעת את העובדה כי בקדם המשפט עמדה על כך שיש בידה ראיות המוכיחות כי התובעת עבריינית וגנבה מלקוחותיה, בשעה שאין בידיה כל ראיות שכאלו והיא יודעת שאין מדובר באמירת אמת.

42. לעניין התנהלות התובעת, אני סבור כי זו התנהלה כשורה הן לפני האירוע והן אחרי האירוע. לפני האירוע, הרי מבלי לחוות דעה לעניין הסכסוך העסקי, ברור כי התובעת לא עשתה כל מעשה או שמץ מעשה מהמעשים שהאשימה הנתבעת את התובעת. גם לאחר האירוע התובעת פעלה כראוי ואף הקדימה מכתב התראה להגשת התביעה.

43. כפי שצינתי לעיל אין מקום לקבוע 'תעריפים' לפיצויים בגין פרסומי לשון הרע, אך יש מקום להקיש וללמוד ממקרים דומים ולבחון את הפיצוי שנפסק במסגרתם, כך שהפיצוי שנפסק שם ישמש נקודת התייחסות גם לפיצוי שאפסוק בתיק זה.

סקירת הפסיקה

44. בפסק דין בעניין ת"א (ת"א) 37344-12-19 **יצחק הרצוג נ' יצחק מגן** [פורסם במאגר נבו] (1.3.2021) נדונה תביעה של לשון הרע במסגרתה נקבע בין היתר כי הנתבע האשים את התובע בפוסט שפרסם בפייסבוק ב"מעשה רמייה וגנבה".

בית המשפט שם פסק פיצוי של 40,000 ₪. עם זאת יש לציין כי הנתבע שם לא התנצל.

45. בפסק הדין בעניין ת"א (ת"א) 28435/04 **ארנון גולד הפקות בע"מ ואח' נ' מלקוס לילה** [פורסם במאגר נבו] (8.5.2007) נדונה תביעה שהוגשה עקב סכסוך עסקי אשר כללה, בין היתר, עילות מכוח חוק איסור לשון הרע במסגרתה נקבע, כי הנתבעת פרסמה לשון הרע באמצעות מכתבים שנשלחו לגורמים שלישיים כנגד התובע והציגה אותו **כמתחזה, נוכל וגנב**.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

בית המשפט שם פסק לעניין רכיב לשון הרע פיצוי בסך 50,000 ₪.

אדגיש כי בית המשפט שם קבע את הפיצוי האמור על אף שקבע כי "אין מדובר בהתנהגות מרושעת" ולא שוכנע כי הפרסום היה "בכוונה לפגוע".

46. בפסק הדין בעניין ת"א (תל אביב-יפו) 15-06-19601 קלאב 4 יו - פיתוח עסקי בע"מ נ' אהרון מימון [פורסם במאגר נבו] (14.8.2017) דובר על מקרה במסגרתו אב המצוי בסכסוך עם בנו אשר בבעלות הבן חברה העוסקת במתן שירותים להשתתפות בהגרלות הלוטו, יזם פרסום במסגרתו הוצגה החברה שבבעלות הבן כעוסקת במעשי נוכלות ותרמית.

בית המשפט שם העמיד את גובה הפיצוי על סך 45,000 ₪

47. בפסק הדין בעניין ת"א (באר שבע) 15-05-59554 בן שושן נ' בן משה [פורסם במאגר נבו] (20.08.2017) דובר על מקרה במסגרתו הנתבעת כתבה ברשת הפייסבוק על התובעת, גננת במקצועה, בין היתר, את המילים הבאות: "האישה הזו מסוכנת אי אפשר לדעת איך היא מתנהגת לילדים כשהיא עצבנית. היא אישה חסרת אחריות חסרת אנושיות והיא בטח לא צריכה לעבוד עם ילדים".

אציין כי באותו המקרה הפרסום בפייסבוק נעשה ללא שם התובעת, אולם הנתבעת מסרה את השם לאנשים שפנו אליה באופן פרטי בעקבות הפוסט.

בית המשפט שם העמיד את גובה הפיצוי על סך של 35,000 ₪.

48. בפסק הדין בעניין ת"א (ת"א) 16-09-16471 גלעד קליין נ' שירן סנדל [פורסם במאגר נבו] (24.11.2019) נדון פוסט אחד שהנתבעת כתבה על התובע ברשת האינסטגרם במסגרתו האשימה את התובע, אשר הינו מוליך כלבים במקצועו, כי נהג באלימות כלפי אחד הכלבים. בית המשפט פסק כי הנתבעת תשלם לתובע פיצוי בסך של 50,000 ₪. עם זאת, בניגוד למקרה שלפנינו, הנתבעת לא לקחה אחריות על הפרסום וממילא לא התנצלה בפני התובע.

49. בפסק הדין בעניין ת"א (הרצ'י) 18-08-18160 ד"ר דורון אבניאלי נ' אנה בלומנפלד (צ'ורני) [פורסם במאגר נבו] (09.06.2020), פסק דין שניתן על ידי מותב זה, נדון פרסום של הנתבעת שם כנגד רופא השיניים שלה, כאשר הנתבעת האשימה אותו בנוכלות. בית המשפט פסק פיצוי בסך של 24,000 ₪ וזאת כאשר נקבע כי לא הוכח יסוד של כוונה לפגוע.

איזון והכרעה

50. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפרטתי לעיל, ובפרט את חומרת הפרסום והכוונה לפגוע מצד אחד, ואת ההתנצלות הכנה מהצד השני, ולאור סטנדרט הפיצוי במקרים דומים כפי שעולה מסקירת הפסיקה, אני מעמיד את הפיצוי במקרה זה על סך של 45,000 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 42400-09-18 עיני ואח' נ' זריהן

סיכום והוצאות

51. לאור נימוקי פסק דין זה, אני פוסק כי הנתבעת תשלם לתובעת פיצוי בסך של 45,000 ₪.
52. לעניין ההוצאות, הרי הוצאות המשפט אמורות להשתלם לצד הזוכה במשפט, כך שעל צד שטענותיו נדחו לשלם לצד שטענותיו התקבלו את הוצאות המשפט שהוצאו על ידו.
אין חולק כי במקרה זה, נדחו טענות הנתבעת.
- עם זאת, יש להביא בחשבון לזכות הנתבעת את העובדה כי הנתבעת הסכימה לוותר על ההגנות מכוח חוק איסור לשון הרע, ובכך חסכה לצדדים ולציבור משאבים רבים ואף חסכה לתובעת סיכון מסויים.
- מצד שני, יש להביא בחשבון כי ההתנצלות והויתור על ההגנות מצד הנתבעת נעשו בשלב מתקדם בהליך, ממש ערב ההוכחות.
- לאור האמור לעיל, אני קובע כי הנתבעת תישא בשכר טרחת עורך דין התובעת בסך של 15,000 ₪ (כולל מע"מ) וכן הוצאות משפט (כגון: אגרות, צילומים, נסיעות וכו') בסך של 2,500 ₪.
- הסכומים המפורטים בפסק הדין ישולמו בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"א, 09 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

גלעד הס, שופט

